

medført noget skjævt Forhold mellem de fra forskjellige Listertagne Nævninger. Da der imidlertid under Sagens første Behandling i Folketinget fremtraadte en stærk Stemning mod Udkastets Bestemmelser i den heromhandlede Retning, hvilken Stemning har fundet sit Udtryk i Udvalgets Ændringsforslag, troer Ministeriet ikke at burde fastholde sine herhenhørende Forslag, saameget mindre som det vistnok maa erkjendes, at Sikkerheden for en betryggende Sammensætning af Nævningeretten væsentligt maa søges i Bestemmelserne om Udvalgslistens Dannelse, og nærværende Udkast er derfor i denne Henseende affattet i Overensstemmelse med Udvalgets Ændringsforslag.

Ministeriet er med Udvalget enig i, at der maa lægges en særegen Vægt paa Sammensætningen af det Udvalg, til hvilket Affattelsen af den nævnte Nævningeliste er overdraget, navnlig maa det erkjendes at være af Bigtighed, at dette Medlemmer ikke alene ere selvstændige og dygtige Mænd, men ogsaa Mænd, der ere vel bekendte med Befolkningen og nyde dennes Tillid. Skjøndt det vel tør haabes, at vedkommende Amtmand i Reglen vil være i Besiddelse af saadanne Egenskaber, at han egner sig til at være Formand i et saadant Udvalg, findes der dog ikke Noget at erindre mod Udvalgets Forslag, hvorefter Amtmanden ikke skal være fast Formand i det nævnte Udvalg, men en saadan beskikkes af Kongen for 3 Aar ad Gangen, eller imod Forslaget om, at Valget, naar Nævningeret holdes paa flere Steder i et Amt, kun gjælder den mindre Kreds, for hvilken Retten holdes, hvorved vil vindes, at Udvalgets Medlemmer kunne have et mere udstrakt personligt Bekjendtskab til de i Kredsen bosatte Mænd, som ere optagne paa den almindelige Nævningeliste.

At det Medlem af Udvalget, som repræsenterer Kjøbstadbefolkningen, vælges paa en saadan Maade, at samtlige Kjøbstadkommunalbestyrelser deltage i Valget, er vistnok i og for sig rigtigt, og det var alene paa Grund af de med et saadant Valg forbundne praktiske Vanskeligheder, at en herfra afvigende Regel

var foreslaet i det tidligere Udkast. Det maa imidlertid indrømmes, at disse Vanskeligheder ville blive ringere, naar Udvalgets Virksomhed begrænses til en mindre Kreds og at de i alt Fald kunne overvindes, naar det, som af Udvalget foreslaet, overlades Ministeriet at ordne Sagen, og Ministeriet har derfor troet ogsaa at kunne tiltræde Udvalgets Forslag i dette Punkt, saa at § 34 og de dermed i Forbindelse staaende Paragrafer i nærværende Udkast i det Hele ville findes affattede i Overensstemmelse med Udvalgets Ændringsforslag.

Efterat den særlige Afdeling af den almindelige Nævningeliste er bortfaldet, finder man ingen Betænkelse ved at gaae ind paa, at Antallet af dem, der opføres saavel paa den nævnte Liste, som paa Tjenestelisten (§ 38) foreges efter Udvalgets Forslag. Derimod har man ikke kunnet overbevise sig om, at den af Udvalget foreslaede Affattelse af § 39 i det tidligere Udkast vilde være tydeligere eller klarere end den nævnte Paragraf, og da man derhos i det Hele har maattet finde Redaktionen af den i Forslag bragte nye mindre heldig, er det tidligere Udkasts § 29 bibeholdt, alene med de Ændringer, der ere en nødvendig Følge af de i flere af de foregaaende Paragrafer foretagne Forandringer.

Ministeriet maa fremdeles med Udvalgets Flertal holde for, at der ikke bør tilstaaes Nævningerne Diæter. Til hvad der af Flertallet i saa Henseende er anført, skal man endnu sige, at der jo netop ved Bestemmelserne om dem, der kunne fritages for at opføres paa den almindelige Nævningeliste, er draget Omsorg for, at den Byrde, som Udførelsen af Nævningehvervet unægteligt medfører, ikke kommer til at hvile paa Personer, som efter deres hele Livsstilling maa antages at have Vanskelighed ved at bære samme. Hertil kommer endnu, hvad der ved Udførelsen af Nævninge-Institutionen, som navnlig i Begyndelsen vil medføre foregede Udgifter, ikke bør tabes af Sigte, at Udbredelse af Diæter til alle de Nævninger, som maae være tilstede under en Retsamling, vil være en ikke ubetydelig Byrde for Statskassen, der maa af-